

Sygn. akt V KK 153/21

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **A. L.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 31 maja 2021 r.

z urzędu

kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 12 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 9 września 2019 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. obciążyć skazanego A. L. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 września 2019 r. Sąd Okręgowy w Z. w sprawie o sygn. akt II K (...), w pkt IX uznał A. L. za winnego popełnienia czynu zakwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k., art. 65 § 1 k.k. oraz art. 4 § 1 k.k. – i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., art. 65 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k., Sąd Okręgowy wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., Sąd Okręgowy wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat próby (pkt X wyroku). Wobec oskarżonego orzeczonej został też obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem (pkt XLI ppkt 4).

Sąd Apelacyjny w (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy A. L., wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa (...), w odniesieniu do tego oskarżonego utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 9 września 2019 r. Częściowa zmiana tego orzeczenia dotyczyła innego współoskarżonego.

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) wniósł obrońca A. L., zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., poprzez:

1. inkorporowanie do własnych ustaleń błędnych ustaleń Sądu I instancji, co w konsekwencji doprowadziło do pozornej i niepełnej kontroli odwoławczej podniesionych w apelacji zarzutów i nieuchyleniu wyroku Sądu Okręgowego w Z., w szczególności w zakresie opinii biegłego sądowego z zakresu analizy kryminalnej, która jest niepełna, gdyż nie udziela odpowiedzi na wszystkie pytania szczegółowe, tym samym nie obejmuje w całości przedmiotu i zakresu ekspertyzy, określonych w postanowieniu Sądu Okręgowego w Z.;
2. nierozpoznanie przez Sąd Apelacyjny podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonego A. L. zarzutów oznaczonych w wyroku jako l. 1e, 1g i 1h;
3. brak odniesienia się przez Sąd Apelacyjny do pozostawienia bez rozpoznania wniosku oskarżonego o przeprowadzenie dowodu ze 111 faktur załączonych do wniosku obrońcy z dnia 2 lutego 2015 r.

Wskazując na powyższe uchybienia, obrońca wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Z. przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy jest niedopuszczalna z mocy ustawy i dlatego należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to zgodnie z § 4 tego przepisu, nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasacji jednego z podmiotów szczególnych wymienionych w art. 521 k.p.k.

Tymczasem, jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, A. L. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz karę grzywny. Nie doszło zatem do wymaganego treścią art. 523 § 2 k.p.k., skazania na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności.

We wniesionej kasacji obrońca nie wskazał również na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

Tak zredagowaną kasację – na mocy art. 531 § 1 k.p.k. – należało pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.